

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. [REDACTAT]

cod operator 4204

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 11.11.2020

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]

JUDECĂTOR: [REDACTAT]

GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol este soluționarea cererii de apel formulate de către pârâta [REDACTAT] cu sediul în [REDACTAT] str. [REDACTAT] nr. [REDACTAT], jud. [REDACTAT] cu punct de lucru în [REDACTAT] str. [REDACTAT], [REDACTAT] jud. [REDACTAT], împotriva sentinței civile nr. [REDACTAT] în [REDACTAT] pronunțate de [REDACTAT] în dosarul nr. [REDACTAT] având ca obiect alte cereri privind executarea silită.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru apelanta [REDACTAT]. [REDACTAT] în substituirea avocatului titular al cauzei [REDACTAT]. Se constată lipsa intimății [REDACTAT] și a reprezentantului acesteia av. [REDACTAT].

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefierul de ședință, după care se constată că s-a depus la dosar, prin registratura instanței la data de 11.11.2020, de către apelantă, cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unor chestiuni de drept, respectiv pentru a lămuri în ce măsură prevederile art. 906 alin. 4 Cod procedură civilă, în forma modificată de art. 1 pct. 68 din Legea nr. 310/2018, se aplică exclusiv executărilor silite demarate ulterior datei de 22.12.2018 sau se aplică cererilor creditorilor înregistrate pe rolul instanțelor ulterior datei de 22.12.2018, prin care solicită stabilirea despăgubirilor definitive.

Această problemă de drept a fost pusă în discuție de instanță din oficiu anterior, instanța solicitând părților să își exprime poziția în legătură cu admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentanta apelantei av. [REDACTAT] depune la dosar delegația de substituie a titularului cauzei av. [REDACTAT].

Instanța arată că s-a pus în discuție faptul că pot exista două interpretări privind forma prevederilor art. 906 alin. 4 din Codul de procedură civilă care este aplicabilă prezentei cereri, respectiv forma în vigoare la data încuviințării executării silite aspect care ar fi justificată de prevederile art. 25-27 din Codul de procedură civilă sau forma în vigoare la data formulării cererii de stabilire a sumei definitive, astfel cum solicită apelanta a se reține, sens în care se invocă considerentele Deciziei nr. 59/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept. Astfel că instanța a pus în discuție dacă nu ar trebui sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție.

La termenul de azi, instanța acordă cuvântul asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție invocată din oficiu.

Reprezentanta apelantei av. [REDACTAT] solicită admiterea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă, că există o chestiune de drept care trebuie supusă dezlegării, că această chestiune de drept a fost ridicată în fața instanței care soluționează în ultimă instanță această cauză și chestiunea de drept este esențială în vederea tranșării problemei. Ca și interpretare, arată că s-ar aplica distinct raportat la cererea făcută de creditor cu forma în vigoare la momentul la care s-a făcut cererea dedusă judecății, nu global pe cererea de executare silită.

TRIBUNALUL

În vederea deliberării, raportat la dispozițiile art. 396 alin. 1 și alin. 2 Cod de procedură civilă,

DISPUNE:

Amână pronunțarea hotărârii la termenul din data de **25.11.2020**, stabilind în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 2 Cod procedură civilă că pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică azi, 11.11.2020.

PREȘEDINTE

[Redacted signature]

JUDECĂTOR

[Redacted signature]

GREFIER

[Redacted signature]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. [REDACTAT]

cod operator 4204

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 25 noiembrie 2020

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]

JUDECĂTOR: [REDACTAT]

GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol este pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în cauza privind apelul declarat de pârâta [REDACTAT] a, cu sediul în [REDACTAT] și cu punct de lucru în [REDACTAT] împotriva sentinței civile nr. [REDACTAT] în [REDACTAT] pronunțate de [REDACTAT] în dosarul nr. [REDACTAT] având ca obiect alte cereri privind executarea silită.

Dezbaterile asupra cererii și susținerile orale au avut loc la termenul din data de 11 noiembrie 2020, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța în aceeași constituire, în baza art. 396 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea soluției la data de 25 noiembrie 2020, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu cererea de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei probleme de drept, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. [REDACTAT] în [REDACTAT] J. [REDACTAT] s-a admis cererea formulată de reclamanta [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâta [REDACTAT] și s-a stabilit suma definitivă datorată reclamantei de pârâtă, aceasta fiind de 45.000 lei.

Prin aceeași hotărâre a fost obligată pârâta la plata sumei de 2.230 lei cheltuieli de judecată în favoarea reclamantei [REDACTAT]

Judecătoria a menționat în cuprinsul dispozitivului hotărârii atacate faptul că partea interesată are dreptul de a formula apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Judecătoria a reținut că în cauză sunt incidente prevederile art. 906 alin. 4 C.proc.civ., această dispoziție legală fiind invocată și de reclamantă în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta A. [REDACTAT] solicitând admiterea apelului, modificarea în totalitate a hotărârii atacate și respingerea acțiunii formulate de reclamantă prin care s-a solicitat fixarea sumei definitive cu titlu de penalități, iar în secundar, modificarea în parte a sentinței instanței de fond, în sensul stabilirii unei sume definitive având o valoare mai redusă.

A arătat apelanta, în esență, că instanța fondului, pentru a pronunța soluția atacată, a respins excepția lipsei de interes, a lipsei de obiect și excepția tardivității invocate prin întâmpinare de către pârâtă.

Pe fondul cauzei, instanța a reținut, în esență, faptul că prin decizia civilă nr. [REDACTAT] pronunțată în dosar n. [REDACTAT] de către Tribunalul [REDACTAT], pârâta a fost obligată la comunicarea către intimată a răspunsului la cererea acesteia din 17.06.2013, cu scrisoare recomandată prin poștă.

Instanța de fond a mai reținut că prin sentința civilă nr. [REDACTED] pronunțată în dosarul nr. [REDACTED] Judecătoria [REDACTED] a dispus obligarea pârâtei din prezenta cauză la plata către reclamantă, a unor penalități în cuantum de 500 de lei/zi de întârziere, începând cu data de 14.04.2016 și până la data executării titlului executoriu reprezentat de Decizia civilă nr. [REDACTED] a Tribunalului [REDACTED]

S-a apreciat că între momentul pronunțării sentinței civile nr. [REDACTED] și data înregistrării acțiunii ce face obiectul prezentei cauze, pârâta nu și-ar fi îndeplinit obligația prevăzută în Decizia civilă nr. [REDACTED] a Tribunalului [REDACTED]. În consecință, a fost admisă cererea reclamantei, stabilindu-se în sarcina pârâtei obligația de a-i achita cu titlu de penalități suma definitivă de 45.000 lei.

În opinia sa, apelanta a apreciat că soluția pronunțată de instanța de fond este nelegală și neîntemeiată deoarece au fost greșit respinse excepțiile invocate, iar acțiunea a fost admisă deși nu erau îndeplinite prevederile legale.

În conformitate cu prevederile art. 906 alin. (4) din CPC, *„Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere, dată cu citarea părților. Creditorul poate solicita fixarea sumei definitive cu titlu de penalități de întârziere după trecerea fiecărui termen de 3 luni în care debitorul nu își execută obligația prevăzută în titlu executoriu, până la stingerea ei completă”*.

Din dispozițiile legale anterior citate rezultă faptul că cererea creditorului privind stabilirea sumei definitive datorată de debitor cu titlu de penalități poate fi admisă doar dacă sunt întrunite următoarele condiții: s-a pronunțat anterior o încheiere definitivă de aplicare a penalităților și debitorul nu și-a executat obligațiile stabilite în sarcina sa prin titlul executoriu nici într-un termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalităților.

Apelanta învederează faptul că în speță nu sunt întrunite aceste condiții, aprecierile contrare ale instanței de fond fiind neîntemeiate.

Intimata [REDACTED] a formulat întâmpinare, solicitând pe fondul cauzei respingerea apelului ca tardiv formulat.

În prezenta cauză, instanța a invocat din oficiu excepția inadmisibilității apelului.

Raportat la susținerile părților și a aspectelor invocat de acestea cu ocazia concluziilor formulate, în ședința publică din data de 09 iulie 2020, instanța din oficiu, a pus în discuția părților, dacă înțeleg să formuleze cerere de sesizare a ICCJ pentru lămurirea chestiunilor de drept invocate sau dacă se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

La data de 11.11.2020 apelanta [REDACTED] a depus la dosar o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unor chestiuni de drept, pentru a lămuri de principiu în ce măsură prevederile art. 906 alin (4) din Codul de procedură civilă, în forma modificată de art. 1 pct. 68 din Legea nr. 310/2018: *„Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității, debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere, dată cu citarea părților”* se aplică: (A) exclusiv executărilor silite demarate ulterior datei de 22.12.2018 sau se aplică (B) cererilor creditorilor înregistrate pe rolul instanțelor ulterior datei de 22.12.2018, prin care solicită stabilirea despăgubirilor definitive.

Intimata [REDACTED] nu s-a pronunțat cu privire la cererea de sesizare a ICCJ formulată.

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

Potrivit art. 519 C.proc.civ., „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Tribunalul apreciază admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 906 alin. 4 C.proc.civ., astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 68 din Legea nr. 310/2018, respectiv dacă dispoziția modificată se aplică doar executărilor silită începute după intrarea în vigoare a Legii 310/2018 sau se aplică și cererilor de stabilire a despăgubirilor, introduse după intrarea în vigoare a Legii nr. 310/2018, indiferent de data la care a fost formulată cererea de executare silită, depinde soluționarea apelului declarat, respectiv dacă acesta este admisibil sau nu.

Totodată, instanța consideră ca fiind îndeplinite în mod cumulativ condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii reglementate prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

Dosarul nr. [redacted] se află pe rolul Tribunalului Maramureș, iar potrivit primei condiții stabilite de art. 519 C.proc.civ., sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție poate fi făcută de un complet de judecată care funcționează în cadrul tribunalului.

În prezenta cauză, soluția ce urmează a se pronunța este una definitivă, indiferent de admisibilitatea sau inadmisibilitatea apelului declarat. Cererea este una formulată în faza de executare silită, iar în privința acestor cereri declararea recursului este exclusă.

A treia condiție prevăzută de dispoziția legală se referă la chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea în fond a cauzei.

Prin cererea de chemare în judecată formulată, reclamanta [redacted] a solicitat fixarea sumei definitive care se datorează cu titlu de penalități, sumă ce urmează a fi calculată de la data de 28 februarie 2017 până la data pronunțării încheierii.

Temeiul de drept invocat este art. 906 alin. 4 C.proc.civ., potrivit căruia „Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere, dată cu citarea părților. Creditorul poate solicita fixarea sumei definitive cu titlu de penalități de întârziere după trecerea fiecărui termen de 3 luni în care debitorul nu își execută obligația prevăzută în titlu executoriu, până la stingerea ei completă.”

Accastă formă a articolului 906 alin. 4 C.proc.civ. era în vigoare la data la care a fost formulată cererea care face obiectul dosarului nr. 681/336/2019.

Executarea silită a început la data de 2 februarie 2016, cererea de executare silită fiind înregistrată la data de 29 ianuarie 2016 la Societatea Civilă Profesională de Executori Judecătorești [redacted]

La data de 2 august 2016 a fost formulată de către [redacted] cererea de obligare a [redacted] la plata sumei de 500 lei/zi cu titlu de penalități pentru neexecutarea obligației stabilite prin titlul executoriu reclamantei [redacted]

Potrivit art. 906 alin. 4 C.proc.civ., în forma în vigoare la data la care a început executarea silită (2.02.2016), dar și la data la care a fost stabilită în sarcina debitoarei penalitatea datorată pentru fiecare zi de întârziere (cererea formulată la data de 2 august 2016 a fost soluționată la 28 aprilie 2017), încheierea pronunțată de prima instanță, dată cu citarea părților era o încheiere definitivă, nesusceptibilă de apel.

În prezenta cauză s-a invocat, din oficiu, excepția inadmisibilității apelului, astfel că această problemă de drept duce la soluționarea litigiului dedus judecătii în calea de atac.

În aprecierea completului de judecată în cauză sunt incidente prevederile art. 25 alin. 1 din Codul de procedură civilă potrivit căruia, „procesele în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi.”

Prevederile art. 906 C.proc.civ. sunt incluse în „Cartea a V-a Despre executarea silită”. Din acest punct de vedere se poate reține că legea veche este legea în forma în vigoare la data la care a început executarea silită, formă care excludea posibilitatea de a exercita apelul împotriva încheierii de stabilire a sumei definitive stabilită de instanța de executare.

Această formă a articolului 906 din Codul de procedură civilă era cunoscută de creditor și de debitor la începutul executării silite, iar partea interesată avea reprezentarea că va putea fi formulată o cerere prin care în mod definitiv în primă instanță să fie stabilită suma definitivă stabilită cu titlu de penalități.

Mai mult decât atât, procedura stabilită de art. 906 din Codul de procedură civilă, demarată odată cu cererea de obligare a debitorului să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu a fost începută anterior modificării aduse art. 906 alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Opinia instanței este în sensul arătat în considerentele expuse anterior. Raportat la data la care a fost încuviințată cererea de executare este aplicabilă dispoziția din cuprinsul art. 906 alin. 4 din Codul de procedură civilă în forma în vigoare la data încuviințării executării silite. Prevederile art. 906 alin. 4 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 310/2018 sunt aplicabile executărilor silite începute după intrarea în vigoare a acestui act normativ.

Pe de altă parte, s-a arătat de către apelantă că în cuprinsul deciziei nr. 59 din data de 9 decembrie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit:

„50. Așadar, în noua reglementare a alin. (4) al art. 906 din Codul de procedură civilă, aplicabilă însă doar cererilor introduse ulterior intrării în vigoare a noului act normativ, conform art. 24 din Codul de procedură civilă, suprimarea mențiunii „definitivă”, în privința încheierii pe care instanța o pronunță pe acest temei legal, este semnalul clar al schimbării opțiunii legiuitorului asupra soluției legislative inițiale, în care astfel de cereri se judecau în primă și ultimă instanță de judecătorie și pe care a abandonat-o în favoarea unei judecătii efectuate în două grade de jurisdicție (fond și apel), doar în ceea ce privește cererile de fixare a sumelor definitive datorate creditorului de către debitor cu titlu de penalități de întârziere.

51. Textul modificator nu are rol de clarificare a textului de bază, întrucât modificarea a constatat - în teza alineatului care interesează analiza - în abandonarea termenului „definitivă”, care marca neîndoielnic ideea că încheierea pronunțată de instanță era una nesusceptibilă de vreo cale de atac. Prin urmare, modificarea adusă s-a întemeiat, în mod clar, pe o schimbare a soluției legislative inițiale a legiuitorului, astfel că o interpretare a normei legale în care aceasta a fost încorporată - respectiv a art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă în forma în vigoare la data sesizării instanțelor cu cererea creditorului, anume 30 iulie 2018 - care să corespundă noii soluții legislative (în sensul concluzionării asupra posibilității exercitării apelului împotriva încheierii de respingere) are la bază un deziderat care nesocotește chiar opțiunea legiuitorului, care - se dovedește - a fost corect descifrat prin Decizia nr. 73/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.”

În cuprinsul considerentele de la punctele 50 și 51 din Decizia nr. 59/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se face referire la forma în vigoare a art. 906 alin. 4 din Codul de procedură civilă, la data formulării cererii de stabilire a sumei definitive datorată cu titlu de penalități.

În prezenta cauză executarea silită a început anterior datei la care a fost modificat art. 906 alin. 4 din Codul de procedură civilă, iar cererea de stabilire a sumei definitive a fost formulată ulterior modificării, când intenția legiuitorului era ca astfel de cereri să beneficieze de dublul grad de jurisdicție, fiind admisibilă calea de atac a apelului.

Considerentele expuse anterior reprezintă poziția apelantei [REDACTED]

[REDACTED] în privința problemei de drept pusă în discuția părților.

În concluzie, în funcție de modul de interpretare a dispozițiilor arătate, dispoziții care vizează aplicarea în timp a normei adoptate în cuprinsul art. 906 alin. 4 din Codul de procedură civilă depinde soluționarea căii de atac.

Este adevărat că prezenta problemă nu este una de fond, ci una de drept procesual civil, însă de lămurirea acestei probleme de drept urmează a se stabili admisibilitatea apelului și implicit posibilitatea instanței de apel de a statua în fapt și în drept asupra cererii deduse judecății. Acest aspect a fost reținut de Înalta Curte de Casație și Justiție-Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în cuprinsul Deciziei nr. 59/2019.

În privința noutății problemei de drept sesizate, instanța reține din verificările efectuate, faptul că nu a fost identificată jurisprudență ulterioară Deciziei nr. 59/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în litigii în care executarea silită a început anterior datei de 21 decembrie 2018, iar cererea de stabilire a sumei definitive cu titlu de despăgubire să fie formulată după modificarea adusă art. 906 alin. 4 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, instanța reține că nu a fost identificată la data admitterii cererii de sesizare a existența unei hotărâri în cuprinsul căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să fi statuat asupra acestei probleme de drept, iar această normă juridică nu face obiectul analizei în cadrul procedurii recursului în interesul legii.

Prin Decizia nr. 59/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Dolj, iar starea de fapt și chestiunea de drept care a făcut obiectul deciziei amintite sunt parțial diferite de problema de drept și de starea de fapt din prezenta cauză.

Raportat la considerentele expuse anterior, instanța urmează să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea problemei de drept arătate anterior, sens în care,

DISPUNE:

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 906 alin. 4 C.proc.civ., astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 68 din Legea nr. 310/2018, respectiv dacă dispoziția modificată se aplică doar executărilor silite începute după intrarea în vigoare a Legii 310/2018 sau se aplică și cererilor de stabilire a despăgubirilor, introduse după intrarea în vigoare a Legii nr. 310/2018, indiferent de data la care a fost formulată cererea de executare silită.

Dispune suspendarea judecății conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată la data de 25.11.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE

[REDACTED]

JUDECĂTOR

[REDACTED]

GREFIER

[REDACTED]

